

Fidel Castro (1927)

Fidel Castro se je rodil 13. avgusta 1927 v Biranu v bivši provinci Oriente na Kubi. Sin pridelovalca sladkorja je leta 1950 doktoriral iz prava.

26. julija 1953 leta je poskušal s skupino okrog 120 ljudi, zavzeti kasarno Moncada v Santiagu de Kuba. Napad se je sprevrgel v poraz, večina borcev je poubitih ostali so ujeti. Med sojenjem zaradi napada vedno znova trdi le eno »zgodovina me bo osvobodila«. Castro je obsojen na 15 let zapora vendar ga po le 22 mesecih izženejo v Mehiko.

S svojim bratom Raulom in Ernestom Guevarom in 79 drugimi somišljeniki se 2. decembra 1956 odpravijo z jahto Granma na pot ki je za zmeraj spremenila potek Castrovega življenja. Odpravijo se osvobodit Kubo, seveda pod Castrovim vodstvom. Samo nekaj dni kasneje so revolucionarji padli v zasedo in so v večini poubiti. 18. decembra se preživeli zberejo na Siera Maestri, da bi začeli borbo.

Ljudje, predvsem kmetje so v revolucionarni borbi pod Castrovim vodstvom videli možnost za pobeg izpod trde roke Fulgencia Batiste, ki je vladal s pomočjo ZDA. Po samo 2 letih 2. januarja 1959 vkoraka Castro triumfalno v Havano in začne neposredno predurmi ZDA snovati marksistično-leninistično vlado, prvo v zahodnem svetu.

Ker so imeli ameriški poslovneži na stotine milijonov dolarjev vredna podjetja, se je vlada ZDA odločila, da do Kube uvede trgovinsko zaporo in pretrga diplomatske odnose.

Zapora je zelo prizadela kubansko gospodarstvo, saj je s tem izgubila največjega kupca njihovega glavnega proizvoda-sladkorja. Američani so poskušali tudi z vojaško silo, vendar se invazija pod okriljem CIE v Prašičjem zalivu ni posrečila. V tem je videla svojo priložnost Sovjetska zveza, ki je Kubi ponudila znatno gospodarsko in vojaško pomoč. S tem so ZDA dobile svojega največjega sovražnika SZ neposredno pred svojo obalo. Z postavitvijo sovjetskih raket na Kubo so se odnosi med Kubo in ZDA še poslabšali.

Z prevzemom Kube Castro ni želel le odpraviti nadvlade ZDA, ampak tudi svojo deželo spremeniti v socialnem pogledu, odpraviti rasno razlikovanje in korupcijo v vladi. Prvi cilj je uspešno uresničil z nacionalizacijo zemlje, ki jo je razdelil med tiste, ki je niso imeli, ali pa jo je prepustil državnim zadrugam. Prav tako je nacionaliziral skoraj vsa podjetja v državi. Tudi izobraževalni sistemi so reformirali in vanj zajeli vse otroke, začeli pa so odpravljati tudi nepismenost med odraslimi.

Problem korupcije je Castro odpravil tako, da je deželo vodil popolnoma samostojno, iz dneva v dan, pragmatično in v izrazito osebnem slogu. Velik, grčav mož, z brado in brki, je stalno potoval po deželi, obiskoval nove šole in bolnišnice, vedno je znal prisluhniti tem in onim težavam, priznaval je napake in rotil ljudi, naj bodo potrpežljivi. Rad je imel svoje ljudstvo in brez kakršnih koli težav je svoje govore razvlekel tudi do pet, šest ur. Trdil je, da vlada s podporo množic. Večina Kubancev ga je resnično podpirala in verjela v njegovo delo.

Tisti, ki ga niso podpirali so zapustili Kubo in s tem je Kuba izgubila kar nekaj srednjega sloja in s tem posledično tudi strokovnjake, ki jih je krvavo potrebovala, saj je kubansko gospodarstvo ostajalo precej nerazvito.

Ko je menil, da je njegova revolucija dovolj zavarovana je vajeti nekoliko popustil in začel revolucijo izvažati. Imel je bolj malo uspeha saj je s smrtjo Ernesta Che Guevare, izgubil svojega najbližjega prijatelja in zelo sposobnega pomočnika in s tem dogodkom je bilo videti, da je Castro nekoliko izgubil polet. Tudi s posredovanje v Afriki ni imel posebnega uspeha, saj so nekateri bili mnenja, da je nekaj tisoč Kubancev v Afriki v bistvu nepomembnih, drugi spet pa so menili, da je kubanske navzočnost v pomoč Sovjetski zvezi, ki se je želela uveljaviti v Afriki.

Fidel Casto se je leta 1948 poročil, leta 1949 dobil sina in se leta 1954 ločil.